



MOTALA TIDNING
ORTSTIDNINGEN VÄSTRA ÖSTERGÖTLAND

22/12-1987

Tel. 163 90 växel

Postgiro 28 76 60

Hej....

Här kommer bladet. Tillverkat med svett och möda. Men det har varit roligt. Och det är min förhoppning att det skall bli lika roligt att läsa det.

Och när ni läst det - då är det dags att tänka på nästa nummer. Ni behöver inte gå och "hårdgrunna", men ni kan väl lura lite smått på vad vi skall ha nästa år.

Om några funderingar är lite spetsiga, så ta inte illa upp för det. Ge igen bara. Det är ju jul bara en gång om år och då skall man enligt gängse normer "klappa" varann... Och det gör vi så det stänker om det.

Som synes har inte vårt eget företag råd att hålla med skrivpapper utan det får gå på en annan firmas bekostnad. Det är dock en firma som tål - så det är ingen fara..

Till sist - En riktigt god jul och mycket nöje med bladet.

Jerker

chef.red.

T N H T N

ÅRET 1967



Nytt nummer!

antagligen
det flottaste
Ni någonsin fått

JUL
NYHETER
Aktuellt



BIOLOGISK SENSATION

**Två bröder
lika gamla
som fadern!**

Alla biologiska be-
grepp ställdes på
huvudet vid upptäck-
ten att två bröder i
en liten hälsingeby
var lika gamla som
sin far!!!

SE SIDAN 5

God Jul



VI
FIRAR
som vanligt
JULEN
tillsammans
fast på
olika håll



ledare
NYHETER
Aktuellt
SENASTE NYTT
REPORTAGE
bedrifter
och äventyr

1967

FRAMTIDENS

TAGE ERLANDER: "En sorgsen dag...."

Jag är bekymrad i dag. Allt går emot mig. Krister Wickman, han som är statsråd du vet har börjat sticka upp. Min kronprins Olof får bara mindre och mindre tid i TV-rutan. Hur skall det sluta. Han gjorde nog fel Olle när han hoppade av som kommunikationsminister. Tror du inte det? Han är ju ingen pedagog. En sån måste ju lära sig lyssna och inte bara ge order. Grabbarna på oppositionssidan börjar också bli rätt besvärande. I morse sa Wedén att det jag lovde på var mina värmlandshistorier och Hedlund bara smålog när jag drog min bästa vits vid plenumet. Det är en sorgsen dag - du...



VAD HAR VI ATT VÄNTA AV FRAMTIDENS SVERIGE. KAN ETT REGERINGSSKIFTE FÖRÄNDRA SITUATIONEN. SVERKER HENRIKSSON HAR SMYGTITTAT I PARTILEDARNAS DAGBÖCKER DÄR DE UTVECKLAR SINA INNERSTA TÄNKAR. LÄS HUR DE TÄNKER - OCH DÖM SEDAN SJÄLV...

SVERIGE

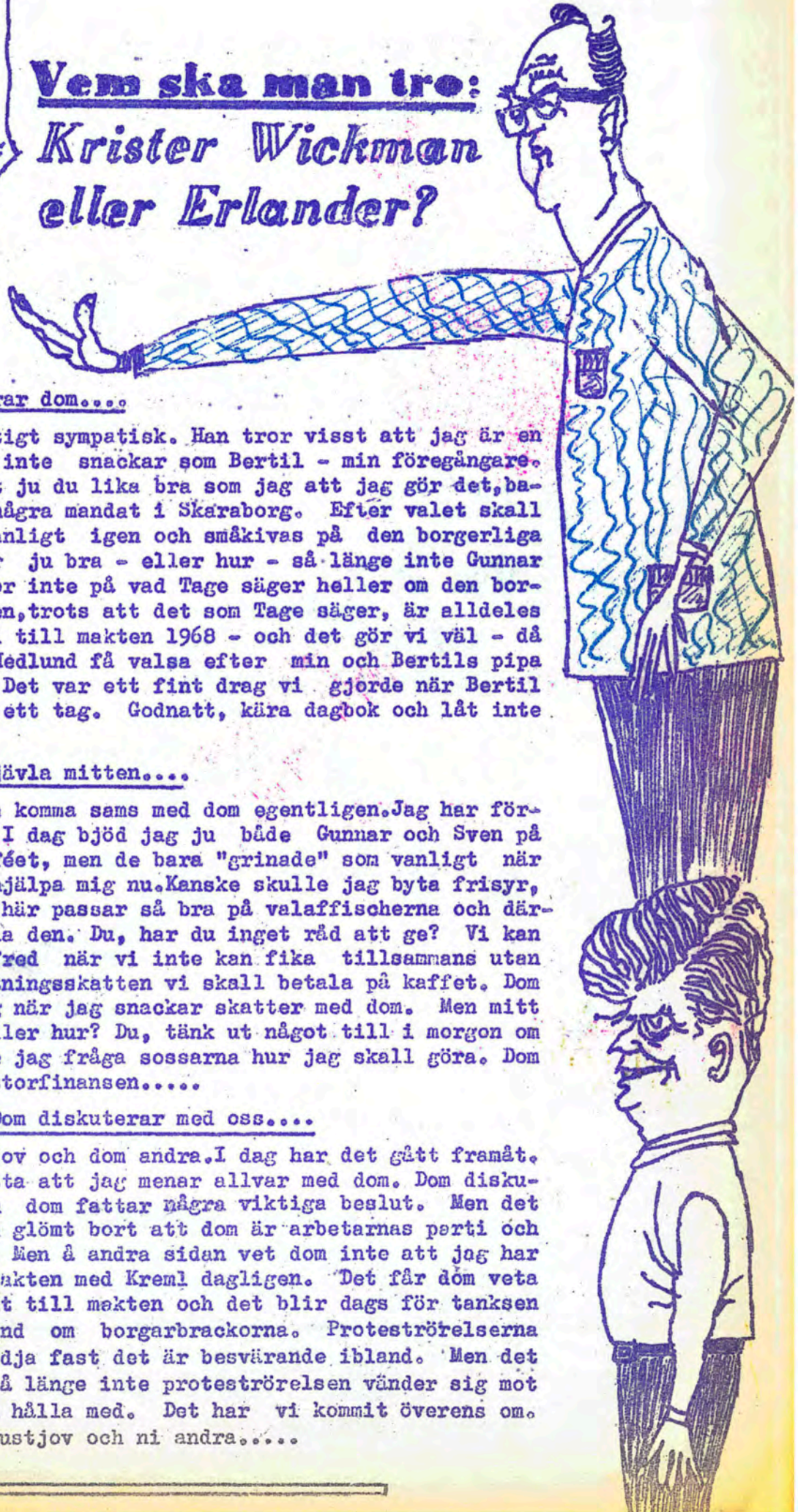
GUNNAR HEDLUND: "Lite räviga ibland..."

Det börjar gå framåt nu du. Tage har fattat att vi inte bara leker opponenter utan också att vi är riktigt räviga ibland... Det där med att vi skulle lägga lite extra motioner på hyresregleringsfrågan hade han inte räknat med. Wedén - den nya i FP du vet - har faktiskt gått bra att samarbeta med. Han är ju inte heller lika siffermässig som Bertil var. Han är som mig. Lite så där lagom folklig, du vet.. Men Holmberg, han ser lite vissen ut nu. Men så småningom kommer nog också han mot mitten...





Vem ska man tro: *Krister Wickman* *eller Erlander?*



SVEN WEDÉN: "Vi lurar dom...."

Gunnar i CP är riktigt sympatisk. Han tror visst att jag är en idiot bara för jag inte snackar som Bertil - min föregångare. I själva verket vet ju du lika bra som jag att jag gör det, bara för att vinna några mandat i Skaraborg. Efter valet skall vi fortsätta som vanligt igen och småkivas på den borgerliga kanten. Men det är ju bra - eller hur - så länge inte Gunnar fattar det. Han tror inte på vad Tage säger heller om den borgerliga splittringen, trots att det som Tage säger, är alldeles riktigt. Kommer vi till makten 1968 - och det gör vi väl - då skall sannerligen Hedlund få valsa efter min och Bertils pipa i fortsättningen. Det var ett fint drag vi gjorde när Bertil och jag bytte för ett tag. Godnatt, kära dagbok och låt inte hoppet fara....

YNGVE HOLMBERG: "Djävla mitten...."

Hur skall jag kunna komma sams med dom egentligen. Jag har försökt så länge nu. I dag bjöd jag ju både Gunnar och Sven på kaffe i riksdagskaféet, men de bara "grinade" som vanligt när de gick. Du måste hjälpa mig nu. Kanske skulle jag byta frisyra, men jag tycker den här passar så bra på valaffischerna och därför vill jag behålla den. Du, har du inget råd att ge? Vi kan ju inte sluta borgfred när vi inte kan fika tillsammans utan att gräla om omsättningsskatten vi skall betala på kaffet. Dom tror ju inte på mig när jag snackar skatter med dom. Men mitt förslag är bra - eller hur? Du, tänk ut något till i morgon om du kan, annars måste jag fråga sossarna hur jag skall göra. Dom är ju experter på storfinansen.....

C.H. HERMANSSON: "Dom diskuterar med oss...."

Leve Stalin, Chrustjov och dom andra. I dag har det gått framåt. Sossarna börjar fatta att jag menar allvar med dom. Dom diskuterar med mig innan dom fattar några viktiga beslut. Men det är klart, dom har ju glömt bort att dom är arbetarnas parti och inte storfinansens. Men å andra sidan vet dom inte att jag har den där telefonkontakten med Kreml dagligen. Det får dom veta först när jag kommit till makten och det blir dags för tanksen att komma och ta hand om borgarbrackorna. Proteströrelserna måste jag också stödja fast det är besvärande ibland. Men det ger ju röster och så länge inte proteströrelsen vänder sig mot de våra kan man ju hålla med. Det har vi kommit överens om. Godnatt Stalin, Chrustjov och ni andra.....



Nu har vi fått den vi vill ha ibland de chefer alla...

Ja, så låter helt naturligt dagens melodi inom den Östlundiska familjen. Och allt beror på givetvis på att man äntligen efter flera års fruktlösa ansträngningar lyckats besätta den så hett eftertraktade chefredaktörstolen på TN med en vettig, kunnig, förutseende, ansvarsfull och driftig person. Och kanske framför allt: En man med en riktig inställning till hur vårt samhälle skall fungera.

För mig personligen kom inte detta som någon överraskning. Försynt som jag är har jag aldrig själv gjort några större ansträngningar för att få chefsposten.

Jag har bara avvaktat i vetskap om att denna lösning måste ske. De övriga kandidaternas, om man bortser från dem som redan fått chansen, och gjort sig omöjliga, har av förklarliga skäl inte kunnat konkurrera.

Ivarsson t.ex. Vi hade väl redan tidigare våra aningar om att denne man hade tomtar på loftet. I detta nummer lämnar han skriftligt bevis på den saken...

Olofsson, friherren från Älvängen, har över huvud taget aldrig varit att tänka på. Han pimplar för mycket....

MAKTEN OCH HÄRLIGHETEN

Anders Åkesson, han går i giftastankar och är därmed definitivt diskvalificerad. Sedan han nu tresslat till ritningarna, är det faktiskt bara undertecknad som lyckats klara sig från den äktenskapliga storryssjan. Till sist har vi en kvinna i församlingen. Självt har jag inget emot att hon får chansen. Men det stöter på hinder från de övriga, som menar att "kvinnan tige i församlingen"...

Att de så hårt håller på den principen i det här avseendet beror naturligtvis på att ingen av dem får leva efter den principen i hemmet.... Sven Ivarsson har i en artikel på annan plats i denna tidning ifrågasatt om undertecknad är tillräckligt vaken och uppmärksam på vad som inflyter till tidningen. Han är rädd för att ytterlighetsriktningarna på det politiska planet skall kunna smyga in material som inte är önskvärt i bladet.

Att så inte kommer att kunna ske vill jag belysa med ett exempel. Nils Holgersson inkom med en artikel fylld av propaganda. Och inte nog med det, han tog också chansen att tiggas pengar av oss oskyldiga medborgare. Så här lät hans inlägg:

ÄR NI HELT BLINDA. INTE? STÖD DÅ DET VIETNAMESISKA FOLKETS FRIHETSKAMP. STÖD FNL. NI KAN STÖDJA DEM GENOM ATT SÄTTA IN PENGAR PÅ POSTGIRO 699444, ADRESS TROLLHÄTTANS VIETNAMFÖRENING, C/O DAHLIN, KAPELLGATAN 30, TROLL-

HÄTTAN...

Sådan propaganda kunde vi naturligtvis inte ta in. I sådana lägen gäller det verkligen att chefredaktören är uppmärksam...

Till sist hoppas jag att läsarna skall få en stunds trivsamt avkoppling med det nya numret av TN.

VAL BEKOMME....

Jerker Algotsson
chefredaktör

HONORAR FÅR EJ MOTTAGAS

På förekommen anledning vill vi meddela att honorar för artiklar eller annat material till denna tidning under inga förhållanden får utbetalas.

De som mottager honorar får som straff lämna dubbelt så mycket text till nästa nummer.

Gå därför genast och lämna tillbaka kronan. Eller placera om den på ett annat konto...

BUSSIGT!!

AB Iggesunds bruk har beslutat att som tack till sina anställda, för att de hållit produktionssiffrorna nere, med följd att den beskattningsbara vinsten minskade, utdela ett bidrag ur företagets stora sociala fond. Den är till för bidrag vid semesterresor o.d. Summan blev dock inte så stor varför man enats om att utdela en bussbiljett tur o retur Iggesund Enånger till var och en.

S.I.

"BIOLOGISK SENSATION eller MÄRKNAD PÅ STRANNA"

Den lilla byn Långviken, öster om Vik invaderades för en tid sen av press-radio- och TV-folk. Vid Algöt Olovssons gård nere på Stranna var trängseln fullkomlig. Folksamlingen värted oupphörligt. Alla som hade vägen förbi såg folksamlingen och när det är fråga om köbildning, då hoppar svensken automatiskt in i kön och frågar sällan efter vad det är för kö han hamnat i. När inte den egna tomten räckte till fick man ta Olovssons granntomter till hjälp. Hos Vilhelm

Olssons, tog Emma - affärskvinna som hon är - tillfället i akt och slog upp ett stånd för kaffeservering. Affärerna gick lysande...

Men, varför denna invasion?? Jo, man hade fått nys om att Algöt Olovsson hade två söner som var lika gamla som fadern.. Därför hade TV ryckt ut med sitt stora team för socialreportage. Och 70-åriga Olovsson filmades från alla tänkbara vinklar, i olika situationer. Med båtshake i hand, med motorsåg, med torrgran som bakgrund, med moped, med valsedlar, (röda, med tanke på kommande färg-TV) och alla möjliga andra attribut som kunde illustrera den stolte faderns vardag. Och mitt i alltihopa stod familjemnistern Camilla Odhnoff och log sitt

vackraste leende. Hon skulle överlämna en gåva, i form av en tavla med biologiskt motiv...

- Hur kan det komma sig hr. Olovsson att edra två söner blivit lika gamla som er, frågade förste TV-socialreporter Karl-Axel Sjöblom.

- Tja, det är väl inte så märkvärdigt sade Olovsson, den ene är 40 och den andre 30 och själv är jag 70...

Då skall det till och flera rivstater vittnade om press-radio- och TV-gängets hastiga avfärd söderut. Vid BP-macken i Enånger stod John i Bäckmora och log i mjugg när TV-personalen stormade förbi... Han höll just på att spola... sin bil ren... Hemma hos Olovssons såg det ut som om en tromb skulle gått fram. Ensam på potatislandet satt Olovsson själv med en tavelram kring halsen. Det biologiska motivet var nu bara - ologiskt!



JERKER

(Delikatessen..forts.fr.sid 18)

ningspapper omlindad kaffepanna. Än i dag kan jag se henne när hon kom gående på stigen.

Hon gick alltid så flickaktigt lätt, trots att hon haltade litet. Så stod hon där i solskenet, i rutig schallet, blåvitrandig klänning och en sorts tygskor som var blå och nästan fyrkantiga men enligt hennes påstående det skönaste som fanns att ha på fötterna. Hon stod där och småskrattade som om hon hittat på något hyss...

DETTA ÄR EGENTLIGEN DET ENDA FOTOGRAFI JAG HAR AV MIN MOR, MEN DET ÄR BARA JAG SOM KAN SE DET...

Vi slog oss ner för att dricka detta efterlängtrade kaffe som vi inte kunde förstå hur mor trollat fram. Nå, vi skulle snart få förklaringen. DET VAR INTE NÅGOT KAFFE I PANNAN...

I en påse hade mor hittat torkade ä-

kerbärsblad som jag hade plockat någon gång. (det fanns rikligt av den växten efter dikesrenarna där hemma) Hon tog och rostade dem i ugnen och kokade the på dem. Så hade hon brett några smörgåsar på hembakat hårt spisbröd.

Där satt vi och festade på the och smörgås. Du må tro att det var ett riktigt kalas! Aldrig har jag druckit ett godare the, varken förr eller senare och maken till smörgåsar finns inte att uppbringa - det kan jag försäkra.. Det kan du väl förstå, när jag än i dag kan minnas detta så tydligt som om det var i går, fast det är femtio år sedan.

MÅTTE DU NÅGON GÅNG PÅ UPPLEVA NÅGOT LIKANDE!

Med detta får jag önska dig god aptit vid julbordet samt att du har något att stoppa i dig och-först och främst - NÅGOT ATT KLAGA PÅ!!

MOR KARIN

FAMILJEGEMENSKAPEN STÄRKS GENOM VÅR TIDNING

Man kan ställa sig frågan vilken betydelse denna jultidning har för oss, som skriver den och läser den.

Vi känner väl en viss gemenskap inom familjen och denna gemenskap förstärks genom att vi alla samlar oss inför julen och nedtecknar de som hänt under året. Vi skriver i satiriska ordalag om händelser som någon av oss råkat ut för.

Samhörighetskänslan inom denna lilla grupp, som en familj utgör är väl också särskilt stark just inför julhögtiden.

Julen är den stora familjehelgen, det är då man

träffas, det är då man ger varandra presenter (julkappar) det är då man tänker på dem inom familjen som ej är närvarande.

Vi inom vår familj, i vår grupp, har den sjuarmade ljusstaken som ett tecken på gemenskap. Vi vet alla vilken högtidsstund det är när de sju ljusen tänds på julafton.

Just under de sekunderna får man, om man är hemma, en förnimmelse av att alla är samlade, att alla är närvarande. Det är då under dessa sekunder, gemenskapen, enheten och solidariteten inom familjen känns starkast.

Med denna tidning har vi

också bevisat att vi vill hålla samman familjen som en enhet. Den har också hjälpt till att skapa denna enhet. Den "syskonfejd" som fanns innan vi började utge tidningen är numera helt försvunnen. Detta beror till stor del på att vi fick ett gemensamt mål att arbeta för.

Tidningen måste därför vara något som ligger i var och ens intresse att bevara, bevaka och arbeta vi dare på för framtiden. Det är bl.a. genom den vi kan uppnå den gemenskap, solidaritet och enhet som vi alla önskar och arbetar för!

N.H.

NYA CHEFREDAKTÖREN GRATULERAS

MEN HUR KOM HAN TILL MAKTEN??

DÅ JAG NU FÅTT EN INBJUDAN OM MEDVERKAN I ÅRETS JULNUMMER AV TROLLENS NYHETER MÅSTE JAG SAMTIDIGT BE ATT FÅ GRATULERA NUVARANDE OCH NYVALDE CHEFREDAKTÖREN TILL DEN SNABBA KARRIÄREN !
(Tackar, tackar...chefreds. anm.)

Jag minns vid förra årets utformande av tidningen hur han förde ett undanskynt och tillbakadraget liv på tidningens allmänna redaktion.

Att det inte är av meriter som han nu nått den framskjutna ställningen på tidningen, kan man se av den rundskrivelse han utsänt till tidningens övriga medarbetare.

"Jag har flera gånger begärt hos bolagsstyrelsen att få en ny stol för att slippa sitta i den här framskjutna ställningen, men tror ni jag får någon. Nej då."
(chefreds. anm.)

Det är nog mera en välsmord käft och det förhållandet att den förre chefen numera är så överhopad av annat arbete som bidragit till det snabba avancemanget.

Det är inte av avundsjuka eller någon form av självberöm jag vill påstå, att visserligen utgör chefredaktören tidningens ansikte men dess själ utformas ändå av tidningens små och i många fall anonyma medarbetare.

Jag vill dock hoppas att chefredaktörsstolen är obekväm att sitta på så att redaktören håller sig vaken och uppmärksam på vad som inflyter till tidningen.

Jag tänker då i första hand på tidningens politiska redaktörer, båda representerande var sin ytterlighetsriktning inom politiken.

Den största faran kommer väl från vadstenahället då denna redaktör visat sig ha ett mycket stort inflytande på den nye chefredaktören. Premiärnumret med denne man som högste chef kommer aldrig att glömmas och den skada som då åstadkoms kommer det att ta år att reparera.

Detta trots att tidningen då hade ett annat namn och dessutom utgick i endast ett exemplar.

(Se kommentar på ledarsidan)

S.I.



EN GRÅ DISIG OKTOBERDAG ÅR 1907 STÄVAR EN LITEN S.K. SKÖTBÅT UPP GENOM SIVIKSFJÄRDEN I ENÅNGER. DEN ÄR HÅRT NEDLASTAD. DET ÄR EN GANSKA STOR FAMILJ SOM FLYTTAR FRÅN ETT ENSLIGT SKOGSTORP EN HALV MIL UT PÅ NORRA SIDAN AV FJÄRDEN DÄR DE BOTT I FYRA ÅR. ENDAST SMALA GÅNGSTIGAR LEDER FRAM TILL TORPET, VARFÖR SÅ GOTT SOM ALLTING MÅSTE FRAKTAS PER BÅT BÅDE DIT OCH DÄRIFRÅN?

Nu skall familjen flytta fram till bygden. De har nämligen köpt ett litet jordbruk längst upp i fjärden. Till detta finns inga bostadshus, men det är meningen att bygga så fort som möjligt. Detta arbete skall utföras av männen i familjen, far och fyra söner.

Men att bo kvar i skogstorpet under byggandet ansågs omöjligt, med tanke på det långa avståndet utan väg. Man fick försöka hyra en bostad i närheten under några månader. Detta visade sig dock vara lättare sagt än gjort. Nog fanns det många stora gårdar i bygden, gårdar med flera oanvända rum, men ingen som ville hyra ut något.

Det såg mörkt ut.. Så en dag träffade far en fiskare och frågade denne om han visste av någon som hade ett litet "krypin" att hyra ut.

- Njaa, sa fiskaren lite tveksamt, är du nöjd med ett rum så kunde du få bo hos mej..

- Visst är jag nöjd med ett rum, sade far - men du har väl inte mer, och var skall du då bo själv?

- Jo, jag har ju en liten kammare, där kan gumman å jantan å jag bo så får du å de dina bo i köket! Det är stort och rymligt, men ni är ju bra många så du tycker kanske det blir för trångt?

Resultatet av samtalet blev alltså denna flyttning, som är ett av mina tidigaste barndomsminnen. Det var nämligen mina föräldrar och fyra bröder i åldern 15 - 20 år, samt jag själv, en flicka på 6 år, som företog denna sjöresa, av vilken jag inte minns mer än själva landningen. Men även den är höljd i ett grått töcken.

Dagen var disig och grå, sjöboden som båten närmade sig var grå och där under det grå båthustaket stod en man med grå skepparkrans. Det var fiskaren vår hyresvärd.

Vattnet var lågt och sista biten gick båten på den dyga botten och kunde ej ros, utan måste dras fram med hjälp av ett rep som mannen på bryggan band kring en stolpe på land. Far stod och drog och hur det nu gick till, om repet släppte eller om han halkade, alltnog han ramlade baklänges och slog ryggen över något i båten. Han jämrade sig högljutt - då blev allting liksom ännu mera grått..

Nästa minnesglimt är första kvällen i det stora köket. En av fiskarens äldre döttrar var hemma på tillfälligt besök och hon retades med mig att hon skulle ligga där med en av mina bröder, till på köpet med min favoritbror, 18-åriga



Moster Greta var min idol.. Hon var så snäll och rar..

"Nonaville" (Jonas Vilhelm). Det blev emellertid inget av med det och det trodde jag berodde på att jag sa så be stämt nej...

Själva vistelsen i detta kök minns jag inte mycket av, bara några få glimtar, men de är inte förknippade med någon trängsel. En sexåring fattar väl inte sådant!

Men ju äldre jag blir, desto mer undrar jag över detta. Inte så mycket över hur vi hade det, men över hyresvärdens och hans hustru. Hur kunde de ta in en så stor familj i sin lilla stuga. Stugan bestod av ett stort kök, omkring 25 kvm, en liten kammare, ca 9 kvm, med öppen spis, samt ett oinrett rum där kläder och diverse husgeråd förvarades.

I den lilla kammaren bodde alltså tre personer, mannen, hustrun och en 14-årig dotter över en hel vinter, medan det stora köket, som på den tiden utgjorde den egentliga bostaden i de flesta hem uppläts åt en stor familj. Någon ovänskap eller något gräl förekom aldrig såvitt jag minns.

Moster Greta som hustrun kallades måste ha haft ett förunderligt tålamod. Som bevis för detta kan följande lilla minnesglimt vittna:

Trots det lilla utrymmet i kammaren

brukade hon ha spinnrocken inne och sitta och spinna. Jag fick då ibland sitta på en pall mitt emot henne med föten på spinnrockstrampan och "hjälpa" henne trampa. Detta var för mig höjden av lycka. Hur det kändes har jag många gånger sedan undrat.

IDOL

Ordet idol fanns inte i mitt ordförråd då, annars hade det passat för henne. Hon var mig nästan lika kär som min mor, både när vi bodde där och sedan. Vi blev ju också närmaste grannar när vi flyttade in i vår nya stuga. Men hon fick inte leva länge. Hon dog i cancer 1911, så jag var ännu bara barn då och jag sörjde henne mycket.



Olle-moffar, som mannen av någon oklar anledning kallades, levde länge och av honom har jag många ljusa minnen. Han var mycket barnkär och kunde stå långa stunder och se på oss barn och skratta så hjärtans gott åt våra lekar.

"BRUDELIN"

En marsdag 1923 var det han som med svett och möda högg upp en vak i den nästan metertjocka isen på sjön för att jag där skulle få skölja lindhärvor som jag spunnit under vintern. Jag skulle gifta mig på hösten och dessa härvor skulle bli mitt "brudelin" Då var han omkring 80 år men seg och envis, samt framför allt hjälpsam.

Detta blev väl lite utvecklingar från själva ämnet. Men det är så att när jag tänker tillbaka på dessa två människor, moster Greta och Olle-moffar så blir det alltid liksom en gloria kring dem. De var så särdeles rejäla på alla sätt, de hade som synes både hjärt- och stjärtrum...

Hur är det med dig, käre läsare, har du något sådant? Kan du dra ihop dig en smula på längd och bredd och ge plats åt någon hemlös under längre eller kortare tid?

Eller stänger du dörren med de hårda orden:

"DET FINNS ICKE RUM I HÄRBÄRGET"

Mor Karin



Semester drömmar

AV ANNA KRISTINSSON



Vi Södern hört besjungas på mångahanda sätt
År -66 beslöt vi att se om det var rätt..
Vi hade fått inbjudan, av alla bröder fem
vi skulle se på Södern, vi skulle gästa dem..



I tio dar vi var där, nån dag hos var och en
I Hallsberg, i Vadstena och i Trollhättan sen
Till Älvängen kom vi inte, må ni tro
Norrlandssemester Lasse tog med fru och med "Erro"

Vi hade det så härligt och tänkte väl att "nu,
så ska vi detta göra om, men inte -67
För då vi for till Mössön och sen till Långviken
Men -68 far vi nog söderut igen.."



Vi satte oss att skriva brev
till alla bröder fem
Men gissa om vi snopna blev
ty svar kom blott från en..

Från Älvängen och Lasse kom svaret, tro oss eller ej
Han ville bara tala om att det ej passa sej
för han och Stina tänkte sig ta en fisketur
Men vi, vi tror ju bara att detta det är "lur"



Nej, vi förstod nog vinken fast den var ganska fin
De vill ej nåt besök ha av oss och våra glin
För ryktet har ju vingar och flyger fort och lätt
ja, de har nog fått veta hur vi -66 uppträtt..

Ty från de andra fyra vi hörde ej ett ljud
blott breven returnerad och uppå dem ett bud
att "adressaten flyttat, adressen okänd var"
De fyra vi förr gästet sej snabbt förflyttat har..



Det vi har lärt av detta det får ni höra här:
En trea eller fyra i Hudik sällsynt är
men om vi tar och bjuder er alla hem till oss
så lyckas också kanske vi från tvåan komma loss..

Ty skrällen för besöken det säkert måste va
som fått de andra fyra få fart på påkarna..
Så kom nu hit till Hudik och skräm oss riktigt opp
då sätter ni väl även på VÅR trångboddhet ett stopp...

HUR MÅNGA SKA BORT?

AV SVERKER HENRIKSSON

UT MED NORRLÄNNINGARNA UR STOCKHOLM!! STÖD STOCKHOLMARN!!!
UNDER DENNA PAROLL ARBETAR EN NYBILDAD FÖRENING SOM HAR SITT
SÄTE I TROLLHÄTTAN. VISSERLIGEN KAN DET TYCKAS VARA KONSTIGT
ATT EN FÖRENING SOM STÖDER STOCKHOLMARN HAR SITT SÄTE I
TROLLHÄTTAN. MEN FÖRKLARINGEN ÄR FAKTISKT GANSKA ENKEL...

Protestföreningar har under senaste tiden florerat i Trollhättan. Därför har man också folk som är vana att arbeta i dylika föreningar.

Föreningens generalsekreterare är Nils Holgersson som också tillhör "De vänstervridnas parti"

Under den senaste tiden har en ganska omfattande insamlingsverksamhet bedrivits till stöd för stockholmarna. Detta för att de skall kunna rusta med vapen från Södertälje.

Nils Holgersson har välvilligt besvarat de frågor vi ställt.

- Varför finns föreningen?
- För att stödja stockholmarna i deras kamp mot norrlänningarna.
- Men finns det så många stockholmare då?

- Det vet vi inte än, eftersom vi inte fått bort alla norrlänningar ännu..

- Ni bildade även en Vietnamförening?

- Ja

- Hur gick det då?

- Det visade sig att sedan vi fått ut alla amerikaner ur Vietnam fanns det inget folk kvar. Och därför självdog föreningen.

- Om det skulle visa sig att det inte finns några människor kvar i Stockholm sedan ni fått bort norrlänningarna. Vad skall ni göra då?

- Antagligen får vi lägga ner föreningen eftersom den ju då är överflödiga.

- Och vad skall ni göra sen. Ni lär ju uppbara ett rätt stort arvode som generalsekreterare i föreningen?

- Det kan jag inte svara på för dagen men förmodligen bildar vi en förening som stöder norrlänningarna mot stock-



PROBLEM FÖR PIMPLARE

Lars Olovsson i Älvängen har fått stora problem att brottas med inför den stundande pimpelsäsongen. Han har, som ni kanske redan vet, experimenterat fram en pirk som ingen fisk kan undgå att nappa på bara den ser den. Det är nämligen så att pirken är så liten att ingen fisk hittills upptäckt den. Han har dock kommit lösningen på spåret nu. Han är i färd med att uppfinna glasögon för abborrar..

MARXISTISKA SÄLLSKAPET i Trollhättan har på grund av sitt mycket lustiga och spexiga program beslutat att hädanefter kalla sig Bröderna Marx...

MEDITATIONER

AV ALGOT OLOVSSON

SOM JAG BLIVIT UPPMANAD ATT SKRIVA NÅGOT FÖR TROLLENS NYHETERS JULNUMMER SÅ SKULLE DET E- GENTLIGEN VARA NÅGOT OM JULEN. MEN DET FÅR BLI EN BLANDNING AV DET JAG UPPLEVT UNDER MIN UPPVÄXTID, I UNGDOMSÅREN OCH PÅ ÄLDRE DAGAR.



När man är född i Enånger, barnåren förflutit i Iggesund och ungdomsåren i Viks by och man de sista 35 åren bott på Stranna i Långviken, så måste det bli en riktig röra..

Under denna långa tid har många roliga episoder inträffat. Skolan fick jag börja känna på i Iggesund. Jag gick för fröken Jakobsson - även Snus-Jacka kallad, därför att hon begagnade snus i mängder i näsan. Men det var en rätt kraftig dam som man hade respekt för.

Många roliga episoder inträffade förstås i skolan. Värst var det när jag inte kunde läxan och skulle lära mig den på middagsrasten. Jag gick och läste och grät till jag kunde den utantill. Därigenom klarade jag mig från att sitta kvar...

En sak som jag tyckte var kul var att vakta det hundratal kor som Iggesunds bruk var ägare till. Och allra bäst var det förstas när löningen kom var 14:e dag, 12 kronor var det i kuvertet och det var mycket pengar på den tiden.

Till Vik kom vi 1908, jag var då 11 år. Det var som att komma till paradiset. Där var härligt att vara. Visserligen fick vi arbeta, men det var skönt på rena landsbygden.



En gång bestämde oss broder Emil och jag för att lära oss spela munspel. Vi köpte oss varsitt spel och som vi höll på med vedhuggning just då så satte vi oss på



en huggkubbe och satte igång. Men det är olika på anlag och för mig var det stopp. Jag fick inte fram en ton. Inte ens Gubben Noak kunde jag spela...

När skolan satte igång på hösten var det att gå den tre kilometer långa vägen till Njutånger.



Vi gick dock bara varannan dag så det gick rätt bra ändå. En bra skolmästare hade vi i skollärare Mattsson. Dom klagade visserligen på honom, men jag tyckte han var riktigt bra.

Vad gjorde ungdomen i den här lilla byn kanske ungdomen frågar sig? Jo, här var mycket trevligt. Vi hade byträffar mellan fyra byar och samlades flera gånger om året.

Vi drack kaffe och dansade och hade (Forts. på sidan 12)

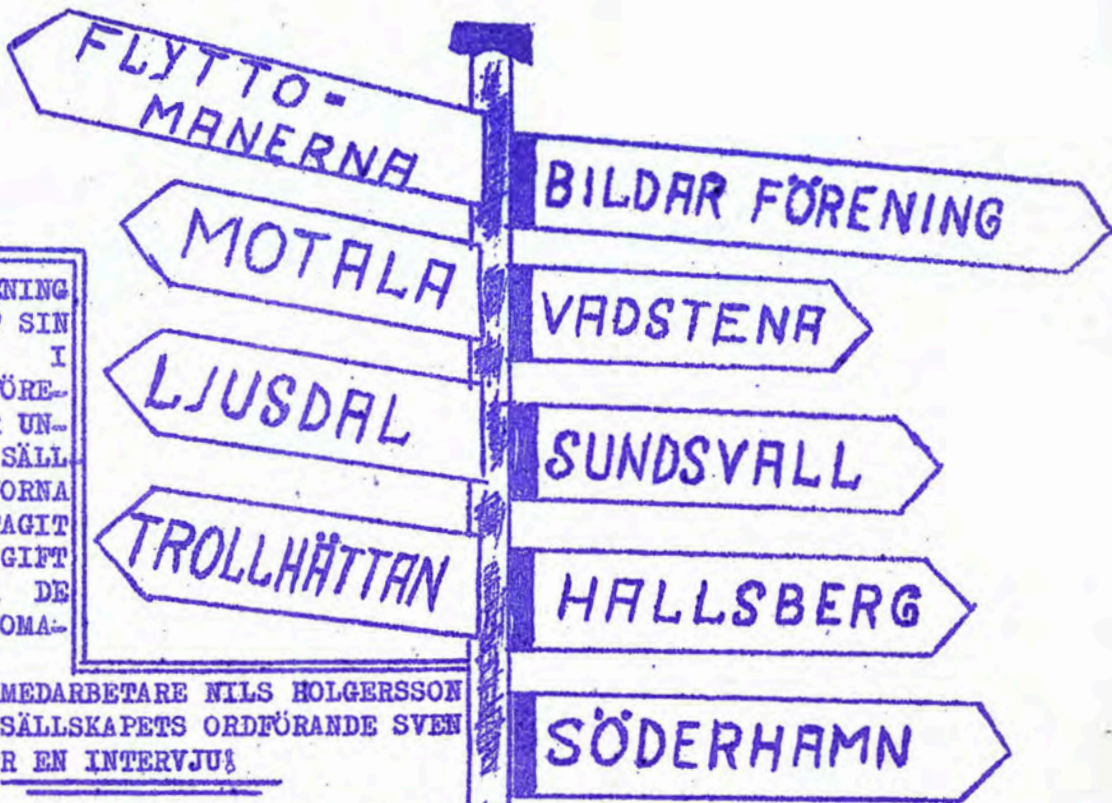
KULTURKNUTTEN HAR ORDET

Eftersom jag i varje tidigare nummer av denna tidning har medverkat med en artikel som haft kulturell anknytning så skall jag inte heller i år svika min allimer växande läsekrets.

Det är i dag mycket svårt att avgöra vad som är kulturellt och inte. Jag har gjort mycket ingående studier i ämnet, men det enda som hänt är att mina begrepp rörts till ytterligare! Det enda som jag nu vet med bestämdhet kan hänföras till kultur är gammal vals, hambo, schottis och polkett. Därför, alla kulturarbetare, håll fanan högt. Dansa gammal dans och bli kulturell...

LEVE KULTUREN!
"Kultis"





EN NY FÖRENING HAR STARTAT SIN VERKSAMHET I SVERIGE. FÖRENINGEN GÅR UNDER NAMNET SÄLLSKAPET KEDJORNA OCH HAR TAGIT SOM SIN UPPGIFT ATT HJÄLPA DE S.K. FLYTTOMANERNA.

TIDNINGENS MEDARBETARE NILS HOLGERSSON HAR BESÖKT SÄLLSKAPETS ORDFÖRANDE SVEN IVARSSON FÖR EN INTERVJU!

Herr Ivarsson har under en längre tid lidit under sin last flyttmani, men tror sig nu ha funnit botemedlet.

- Kan herr Ivarsson beskriva för tidningens läsare hur sjukdomen yttrar sig?

- Själv har jag haft sjukdomen sedan jag var liten, omtalar hr. Ivarsson. Jag tror det började redan i 5-6-årsåldern. På den tiden var det inte så farligt, jag ville flytta på lite småsaker och så ibland. Sedan när jag kom i skolan började det bli värre och värre. Jag måste flytta minst en gång per år. Som tur var fick jag det också.

- Men sedan när jag slutade skolan, då kom den verkliga personen. Jag kände det inom mig varje dag, det pirrade i magen och susade i huvudet, men så fort jag flyttade lite på mig så gick det över. Så har det gått undan för undan och nu hjälper det inte längre om jag flyttar mig ett kortare stycke. Nej, nu på de senaste åren har jag måst flytta med familj och allt flera mil för att det skall hjälpa.

- Hur många medlemmar har ni i föreningen?

- Vi har startat helt nyligen och hittills finns det endast tre aktiva. Det är jag som är ordförande. Sekreterare är en man som heter Jerker Algotsson och som kassör är Stig Henriksson till satt. Vi räknar dock med att det finns ett stort behov av en sådan här förening och vi tror att medlemsantalet

snabbt kommer att öka...

- Ni påstår att ni har funnit ett botemedel, kan man få en närmare beskrivning?

- Det är en väldigt enkel metod, en form av diet som jag funnit mycket tillfredsställande. Dieten är sådan att man skall undvika att äta all flytande och flyttande föda.

- Med flytande föda menas t.ex. gröt, välling, mjölk och liknande. Med flyttande föda menar jag sådan föda som flyttar på sig, exempelvis kvickrot, maskrosfrö tranor och övriga flyttfåglar.

- I stället för de nu uppräknade skall man gå över till en fast föda. Som exempel kan jag nämna svampar, mindre träd, ankare med kätting, istadiga hästar och inspärade bovar..

- Finns det inga risker med denna föda?

- Jo, det finns en viss risk. Om man går in för hårt för denna diet riskerar man nämligen att i stället för att vara flyttoman, bli ottoman!!!





DEN GAMLA BYN

AV ANNA KRISTINSDOTTER

KLOCKAN RINGER... JAG VAKNAR, STÄNGER AV DEN, DRAR UPP RULLGARDINEN OCH TITTAR UT. DET ÄR FULL DAGER UTE OCH SOLEN STÅR GANSKA HÖGT. JAG ÄR NOG EN RIKTIG SJUSOVARE, MEN DET TÄNKER JAG INTE PÅ DÅ. OH, VILKEN VACKER SYN... JAG ROPAR TILL FLICKORNA ATT KOMMA OCH SE. ALLA FLAGGORNA I BYN ÄR HISSADE. DET ÄR BARA TRE FLAGGSTÄNGER, MEN DET ÄR JU ALLDELES FANTASTISKT...

Nere hos Lill - Sven har dom hängt en massa tvätt och den fladdrar så muntert i vinden. Gården är nyss rödfärgad och den lyser också som nytvättad. Där är en av flaggorna hissad.

Uppe hos "Kjellmans" har de nya ägarna tagit ut sängkläderna till vädring. Röda och gröna täcken är upphängda på ett streck och dynorna ligger på verandäräcket. Där uppe är den andra flaggan hissad.

Hos Zetterlunds, där den tredje flaggan finns, håller man just på att ta ut korna. Solen skiner som på en riktigt fin sommardag och alla möjliga blommor syns därute.

Från fönstret ser jag hagen full av vitsippor och efter dikeskanterna växer prästkragar, blåklockor, midsommarblomster och renfana. Uppe på backen åt källaren till ser jag liljekonvaljer. Stora, vita...

Jag tycker inte det är konstigt alls att allt blommor och prunkar fast det är den elfte november och det är Kungens födelsedag och det är därför alla flaggorna är hissade...

JAG ÄR SÅ GLAD ATT DEN GAMLA BYN FÅTT LIV IGEN..

Det säger jag också till Axel när han kommer in. Det är hos honom vi får bo några dagar.

Jag känner mig full av arbetslust och tar ut mattorna för att skaka dem. När jag kommer ut på bron drar jag in den friska lite kyliga luften och....

MED ETT RYCK VAKNAR JAG!! Alltsammans var en dröm..

Som så många gånger förr har jag drömt mig tillbaka till min barndoms by.

MEN ALLT VAR BLOTT EN DRÖM!!

MYSTIK I IGGESUND POLISMÄN CHOCKADE

Vid en poliskontroll mellan Hndiksvall och Iggesund den 29 augusti i år stoppade polisen fyra bilar, innehållande några mycket mystiska varelser. Då polismännen ännu är för svårt chockade för att höras kan man icke med säkerhet säga vad sorts varelser det rörde sig om. Mycket tyder dock på att vi denna gång har att göra med varelser från ett annat solsystem, säger polisman Albert Blomqvist i Iggesund. Utredningen fortsätter.

CYKEL problem

AV NENNE ERICSSON



En dag skulle vår klass ut på oä-dag. (Oä betyder orienteringsämnen) Vi skulle åka till en torvmosse som hette Guldkullen.

När vi skulle åka hade inte jag någon cykel. Men jag fick låna en av en kille som heter Klas.

Fröken hade inte heller någon cykel. Och ändå stöd hon och tjatade på mig för att jag var utan. Fröken fick i alla fall låna en cykel och så åkte vi.

Efter en timme var vi där, men fröken stannade inte. Hon ropade bara åt oss att det där var Guldkullen.

Sen sa hon att vi skulle till Smedsby och spela fotboll. Det var väl inte meningen att vi skulle spela fotboll, eller hur.. Vi skulle ju se på en torvmosse!!!

När vi kom till Smedsby började dom spela, men jag var inte med. Jag satte mig lite på sidan och öppnade min termos. När jag fick upp den och skulle dricka flög det ut glas. Den hade spruckit. Så jag fick svälta!!

Efter det åkte vi till Varamon. Där sprang vi ut i vägorna. Vi hade ju roligt så klart. Efter en halvtimme fick vi åka hem.

På hemvägen tittade vi på hästar. En som hette Pontus hade tagit fyra märken. När vi hade tit-

tat färdigt åkte vi. Vi åkte genom stan och var snart framme vid skolan.

När fröken tänkte säga adjö, var inte alla där. Dom var fortfarande i stan.

Nästa dag sa fröken att dom som inte följde med dom andra skulle få sitta hos magister Andersson...

OTUR

En dag skulle klassen till idrottsparken och tävla, springa alltså. Då hade jag ju ingen cykel då heller förstås. Det är då en jä... otur, ja just det...

Nu fick jag inte låna nån heller. Fröken sa att jag skulle gå ner till idrottsparken. Ensam. När jag inte visste var den låg..

Fröken ska inte tro att jag går till idrottsparken ensam, när jag inte vet vart det är.... JAG GICK HEM!!!



När dom kom hem från idrottsparken, frågade dom varför jag inte kom dit.

Och då sa jag ju förstås att jag inte hittade dit.

När vi kom till skolan nästa dag frågade fröken dom andra som gick, varför dom inte väntade mig.



Om vi skulle åka någonstans och inte jag hade någon cykel, skulle dom vänta på mej och därmed jämt...

Hon ringde till pappa också. Hon var väl ängslig att jag hade gått vilse... MEN DET HADE JAG JU INTE ALLS GJORT!!!

SICKEN RÖTA!

Ryktet som gjort gällande att Sven Ivarsson skaffat sig en träsvarv, enbart därför att hans överdel angripits av röta, är absolut felaktigt. Den har också angripits av hackspettar och dessutom är det stora torrsprickor i den. Så det är därför fullt förståeligt om han vill ha en ny. N.H.

...Meditationer...forts.fr.sid //

trevligt på alla vis. Det fanns även en del som hade brännvin och trodde dom skulle få roligt. Men för det mesta så blev dom liggande i någon agnkitte med sina bästa kläder. Och det var ju inte så roligt. Ofta var det sådana som inte dansade. När vi inte hade byträffar gick vi ibland på "sockna" på olika nöjen. Det kunde vara hopläggningsbal eller något annat. Bio var det då och då, även på den tiden. År 1930 flyttade vår familj, mor och jag och tre barn, till Njutånger, där jag blev vaktmästare på Godtemplarhuset. Där bodde vi i tre år till 1933 då vi hade flyttat gården från Vik till Stranna och kunde flytta in där.



På Stranna har vi bott sedan dess och vi hoppas att det så skall förbli... Första jobbet fick jag medan jag gick och läste. Det var på träsliperiet i Iggesund. En liten avstickare på jobb i Lottefors blev det också. Sedan jag gjort "lumpen" i Uppsala fick jag arbete på flottningen sommartid och i skogen under vintern. Det arbetet har jag haft ända tills jag pensionerades och det är ett jobb som jag trivts med. Och sedan tre år tillbaka är jag, som ni vet, fast statsanställd...

Detta var några glimtar ur mitt liv. Det skulle förstås ha gått att skriva mycket mer, men det är flera som skall ha plats i tidningen..

PS
Jag skulle väl ha talat om att vi har haft julgran varje år, både under min uppväxttid och på senare år. Och vi har det fortfarande. Ändå något om julen...

Ds

MÅSTE SLUTA

Nils Holgersson i Trollhättan som följt den store meditationsprofeten Maharisch i spåren och på sista tiden troget mediterat en halv timme varje morgon innan han gått till jobbet har måst sluta med detta, då även hans fru vill låna toaletten på morgonen...

JUL IGLADA HUDIK

AV ELISABETH MALMQVIST

Granen prydes
med kulor och ljus
Mat lagas
av mor i varje hus
tomten kommer med klappar...
Och på dem alla
sitter lappar

Varje flicka
varje pojke får klapp..
Lilla Anna-Lena
fick en rosa liten napp
Pappa nu en skjorta fått
Vasen hamnade på
mammans lott...

Maggan fick
en resa till Rom
inte heller min låda
var tom...
Något hamnade ock hos Kristina
fast det inte var en
resa till Kina..

Birgitta
fick en klocka
till Ingegerd
kom en docka...
Så firas jul i "Glada Hudik"
Hoppas dikten ej var
för kluddrik...



JANUARI

Fattig blir man faktiskt på
att fira helg i mängd
längst där inne i en vrå
den tomma börsen ligger slängd

FEBRUARI

Svenne fyllde 30 bast
en vinterdag så grann
uppvaktades med blom och bläst
samt tavla utav "Strann"

MARS

Till SM-pimpel Lasse kom
med väska, pirk och bill
men fiskelyckan, den slog bom
och abborrn gick ej till

APRIL

Status måste alla ha
ett torp är bra symbol
sa Stig och hyrde ett en da
som ej hans kassa tål

MAJ

Till kusinträff uti Iggesund
kom folk från syd och nord
man dansa med varann en stund
och åt från fyllda bord

JUNI

Jerker ringde runt och sa
nu snart jag fyrå är
och gratulanter kom i ra
fast än i dag dom svär

JULI

En flyttoman har åter flytt
från stad med vattenfall
Sjuntorps lilla by han bytt
mot "ö-land" i Sundsvall

AUGUSTI

En farkost emot stranden drev
och facklor var det fjutt i
ur båten alla barnen klev
när Algot fyllde sjutti

SEPTEMBER

Ett garage det måste Åke ha
och Algot hjälpte'n villigt
en plankta tar man hem per da
på "Bruket" byggs det billigt

OKTOBER

I Trollhättan där stöder man
Vietnam som är förtryckt
Jänkar har man lyst i bann
som jagat folk på flykt

NOVEMBER

Gammeldans är grejer då
mot stelhet och besvär
ett strävsamt hudikpar gick mä
så kulturell de är

DECEMBER

Nu är det bara julen kvar
på detta sköna år
jag hoppas ni på dessa dar
kan koppla av och TN läsa får

PROBLEM
MED SKRUV

Lars Olovsson i Älvängen har
fått stora problem att brot-
tas med inför den stundande
pimplarsäsongen. Han har näm-
ligen tappat sin öppnare..

N.H.

TEKNISKT MISSÖDE: Vissa tekniska
brister lider denna tidning av.
Jag hoppas ni har överseende. I
korsordet har stencilen lossnat
i hörnet och förskjutit några ru-
tor. Notisen här intill är som
synes sned och vind. Men som sagt:

HAV ÖVERSEENDE OCH GOD JUL

MYSTIK MED
SKOLVÄSKA

Lillebror Östlund på Lustigkulle
var ute för ett märkligt äventyr
en tidig måndagsmorgon. Han var
på väg till skolan när hans väs-
ka plötsligt bara föll ur handen
och förevann spårlöst. Från po-
lisen lånade man ett uppbåd spår-
hundar, men väskan förblev borta.
Den har ännu inte kommit till
rätta. Av någon anledning har den
drabbade fått smeknamnet "Trötte
Teodor"..

TOMTEN

Ni kan lita på

AV SVEN IVARSSON



DET FINNS INTE MÅNGA I VÅRA UPPLYSTA DAGAR SOM TROR PÅ HUSTOMTEN. TYVÄRR MÅSTE DET TILLÄGGAS. INTE HEL- LER JAG HÖRDE TIDIGARE TILL DE TROENDES SKARA MEN JAG HAR FÅTT REVIDERA MIN UPPFATTNING EFTER ATT HA FLYTTAT TILL BÄNKÅS... OCH ANLEDNINGEN SKALL NI FÅ VETA NU. BERÄTTELSEN ÄR ÄVEN LÄMPLIG FÖR BARN.. DET SKALL DOCK POÄNGTERAS ATT DEN EGENTLIGEN ÄR AVSEDD FÖR OSS EGNA HEMSÄGARE!!!

Jag rev i somras ner en fallfärdig ladugård som hörde till det torp jag bebor. Under arbetets gång började underliga saker att hända.

Verktyg försvann, vedhögar rasade m.m. Detta skylldes jag till en början på mina barn, men när de ihärdigt förnekade tilltagen beslöt jag mig för att gillra en fälla. När jag avslutade arbetet en dag så lät jag en del verktyg ligga framme och så satte jag mig på pass i ett fönster.

Timmarna gick och jag blev sömnigare och nickade till då och då. Just som ögonlocken började bli tunga som bly for jag upp av ett svagt buller. När jag tittade mot min utlagda "ätel" fick jag se något som jag aldrig trodde att jag skulle få se..

En gubbe som inte var större än cirka 3-4 dm. släpade iväg med en yxa. Han var helt klädd i grått och såg i övrigt ut som tomten som Viktor Rydberg skriver om i sin dikt. När jag kommit över den första överraskningen så bestämde jag mig för att ge den där figuren en läxa. Så snabbt jag kunde sprang jag ut och just som tomten skulle till att försvinna under vedboden fick jag tag i honom. Till en början fräste och slog han vilt omkring sig, men så småningom lugnade han ner sig...



verktyg, frågade jag med mycket barsk stämma.

- Vad menar du med att riva ner mitt hem, svarade tomten med en förunderligt stark stämma.

Då gick det upp för mig vad det hela betydde. När jag rev ner den gamla fallfärdiga ladugården rev jag också ner den gamle hustomtens hem..

Han berättade att han bott där nästan hundra år och alltid blivit vänligt bemött. De senaste åren hade han ju inte haft så mycket att göra då det inte funnits några djur på gården. Nu var han gammal och hade hoppats att få leva i fred resten av sitt liv. Men så hade jag kommit och förstört alltsammans för honom.

Naturligtvis ville jag gottgöra vad jag gjort, men jag kunde ju inte bygga upp ladugården igen. Han talade om att han numera hade ett kallt och dragigt krypin i vedboden. Att ställa sig i någon bostadskö var inte att tänka på. Han hörde ju liksom inte hemma i ett hyreshus.

När vi diskuterat en stund så föreslog han att vi skulle gå till Hustomtarnas råd och låta dem avgöra vad som var lämpligast att göra..

Han gick före mig in i skogen och visade mig så småningom fram till en grotta. Inne i grottan brann ljus och vid ett bord satt sju ärevördiga hustomtar, vars genomsnittsalder jag snart räknade ut måste ligga omkring 150 år.

När jag kom in i grottan blev det genast lite oroligt, men "min" hustomte förklarade snabbt situationen. Han fick sedan som den förfördelade först för-

- Vad menar du med att dra bort mina

(forts. sidan 20)

Delikatessen



AV KARIN DAGNYSSON

KANSKE SITTER DU JUST NU VID ETT DUKAT BORD, DIGNANDE AV ALLA DE LÄCKERHETER SOM SÄGS HÖRA JULEN TILL - JA, RENT AV VARA OUMBÄRLIGA FÖR ATT MAN SKALL KUNNA FIRA JUL. NU SKALL DU STOPPA I DIG ALLT VAD DU FÖRMÅR AV DESSA GODSAKER. DET SKALL MINSANN KOMMA ATT SMAKA!!!

Du mumsar och smakar.....,jo, visst är det väl gott,men lite mera salt skulle det nog vara....., på tok för mycket peppar i det här.....,senapen för stark... , korven smaklös... ,skinkan är lite torr... ,lutfisken för lös... ,risgrönsgröten kletig....

Ja, man kan fortsätta hur långt som helst. Något fel är det på allting... Känner du igen det??

MEN HAR DU NÅGON GÅNG ÄTIT ELLER DRUCKIT NÅGOT SOM VARIT RIKTIGT GOTT? SÅ GOTT ATT DU KAN MINNAS DET HELA LIVET? DET HAR JAG! LÅT MIG BERÄTTA DET FÖR DIG...

Det var en septemberdag för femtio år sedan. Min bror och jag gick och skar korn. Han skar och jag tog upp säden och band den i kärvar. Vi hade en dryg åker att skära och dagen var varm och lång. Oändligt lång tyckte vi som gick där med solsteket över oss som ett hett stickande täcke.

Eftermiddagens timmar sniglade fram medan vi jobbade och svettades och längtade efter kaffe. En kaffe-paus på åkern är alltid efterlängtat, men kanske ännu mer när man vet att det inte skall bli någon..

Vi visste att vi inte skulle få något kaffe den dagen. Av den enkla anledningen att vi inte hade något kaffe hemma. Lång väg till handelsboden, nära halvmilen, så inte kunde vi sinka bort så mycket tid på att gå och handla. Mitt i "anntin" som det var...

- Vem vet vad det är för väder i mor-

TÄNK OM.....

Tänk om Columbus upptäckt Vietnam i stället för Amerika.

- Ja, då hade inte Amerika behövt utrota det vietnamesiska folket 8 dag.

- Nej, då hade de redan utrotats för flera hundra år sedan liksom indianerna blev utrotade i Amerika.

- Ja, utrotas måste dom för civilisationen, för det vita ordnade samhällsskicket, för den vita "mumsande eliten" för de vita övermänniskorna...

- Ja, se på Australiens urinnevånare, se på Afrikas urinnevånare, se på Latinamerikas urinnevånare, se på Nordamerikas urinnevånare..

- Ja,men snälla du,dom är ju inte vita,dom är ju inte civiliserade, dom har ju inte vår utbildning dom är ju inte ens kristna, såsom vi,dom kan mörda utan samvetsqual dom kan ju inte nå upp till vår höga intelligensnivå, dom är ju inte VITA...

- Nej, visst, det tänkte jag inte på, jag är nämligen färgblind...

N.H.

ron! Nej, vi fick väl sukta..Det skulle väl gå för en eftermiddag. Men ack så långt det blev.

Bror satte sig och tog en rök och jag gick till laden och tog en klunk ur vattenkrukan, som stod där i skuggan.



Men vattnet var halvljunt och smakade plåt.Så var det bara att börja igen.. Skära och binda, skära och binda, svettas och gå på... Så plötsligt hör jag bror ge upp ett glädjrop och

lägga ifrån sig lien.Jag reser mig och tittar mig omkring... Vad är det jag får se?Jo,borta vid laden kommer mor,bärande en korg i ena handen och i den andra en med tid-(forts. sid 5)

FLICKAN FLASKAN



Taram, tararam...
tararam, tantam...



- Goddag fröken!



- Goddag... Vad får det vara?



- Jag tar en sän där... hela..



- Jäkla kapsyl..



- Äntligen!!!



Tra, la, la, la..

EN SEDELÄRANDE
BERÄTTELSE

FORDONET

NI VET VÄL OM ATT VI HAR HÖGERTRAFIK I VÅRT LAND SEDAN DEN TREDJE SEPTEMBER I ÅR. JASÅ, HAR NI INTE VETAT OM DET. JODÅ, FÖR EN TID SEDAN FICK LARS SKIÖLD DÅLIGT STÄLLT. OCH DÅ BESLUTADE MAN INFÖRA

HÖGERTRAFIKEN

OCKSÅ UTSÅG MAN HAN LARS SKÖLD TILL HÖGERGENERAL OCH GAV HONOM EN RUNDLIG SUMMA I ÅRSLÖN. DET SÅG BÄTTRE UT ÄN ATT GE HONOM FÖRTIDSPENSION, OCH DET VIKTIGASTE - NU TRODDE FOLK ATT HAN JOBBADE FÖR PENGARNA, OCH VISST GJORDE HAN VÄL DET PÅ SÄTT OCH VIS. HAN LYCKADES JU STÄLLA TILL ETT HELSIKE.



STIG PÅ FRÅN HÖGER...

bordslåda att förlägga alla de olika utredningarna i. Och som alla vet så kör man fortfarande efter det klassiska mönstret: Besluta om så många utredningar som möjligt, men gör så få som möjligt färdiga. Men det var inte om statliga utredningar eller sossarnas sätt att sköta jobbet det skulle handla. Utan om högertrafik. Hur klarar Ni er? Gör ni som ryttarinnan och bilparet, då bör ni tänka om och lyda det råd "stjärngossen" på bilden ger. Alltså - HÖÖGER OOOM... Och det bums!

Ett hälsike som både den här och nästa generation får dras med... Men man måste också ha överseende med dem som beslutade om den här omläggningen. Det är inte så lätt att leta upp fina jobb för alla rättrogna sossar. Då och då tvingas man inrätta någon ny institution. Det är ju fullsatt i alla statliga förvaltningar och även om alla har sina stamlokus ute på stan att hålla till på så måste ju var och en ha en skriv-



SE TILL HÖGER..



-Aj som satan!
dä va en tvär en..



Nä, stopp, stopp
..gurgllll

Det hade inte hänt
om han i stället
köpt en liter
MILK
MU



Hälsodrycks-
producent



Ni kan lita på... (forts från sid. 17)

klara sin situation och framlägga sina krav på mig.

Sedan fick jag avlämna min förklaring till det hela. När jag påpekade att den uppkomna situationen påskyndats av Algot Olofsson från Långviken som varit på Bänkås och jagat på arbetet så ruskade alla på huvudet.

När jag sagt mitt drog sig tomtarna tillbaka till enskild överläggning. De var inte borta många minuter förrän de kom tillbaka och den äldste av dem tog till orda och sade.

- I dagens samhälle finns inte mycket plats för oss hustomtar och vi är heller inte många kvar. Därför måste vi se till att de som ännu finns kvar får det skydd de behöver. Vi har heller ingen ATP-pension att falla tillbaka på, inte heller byggs det några fina pensionärshem åt oss. Många av oss bor i rena slumbostäder och i många fall i rivningshus.

- Inte tar TV upp våra problem till belysning, för detta är vi en alldeles för liten minoritet. Det finns faktiskt ställen där en 7-8 hustomtar får samlas om ett litet torp. För att få någon rätsida på detta måste vi själva ta krafttag.

- Vid årets hustomtekongress beslutades att vi i framtiden har att utdöma stränga straff mot husbondfolk som behandlar sina hustomtar illa. Vi har dock funnit vissa förmildrande omständigheter i detta fall, vilket har påverkat vår dom.

- Husbonden på Bänkås dömes att tillse att hustomten får det virke som behövs för att han skall kunna iordningställa en dräglig bostad åt sig. Hustomten skall även utan särskilt lov få låna verktyg för detta ändamål, vilka han dock skall återställa så fort sig göra låter. Vidare skall hustomten ha fri mat och vedbrand av sin husbonde.

- Vad det gäller mat så skall den kalla klubbiga risgrynsgröten till jul utbytas mot en rejäl skinksmörgås. Hustomten i sin tur skall tillse att inget händer i gården eller dess folk se-

dan folket gått till vila. Vad det gäller Algot Olofssons medverkan i brottet så skall hustomten som bor på "Stranna" meddelas att han som straff inte skall lämna några spår efter sig när han går och äter sin julgröt.

- HUSTOMTERÅDET HAR TALAT, NI KAN GÅ dånade tomteldermannen till sist.

Hustomten och jag gick tillbaka till torpet utan att säga mycket. När vi kom in på gården så sträckte jag fram handen och sa.

- Om vi kan sluta fred, så skall jag följa de råd jag har fått...

- Och jag skall hålla min del av överenskommelsen - godnatt med dig, svarade tomten och försvann under vedboden.

Jag vet inte hur det gick till, men i samma ögonblick satt jag i fönstret där jag satt mig att vakta och när jag tittade ut låg verktygen snyggt upp- lagda där jag lagt dem...



Hur mycket som var verklighet av det som hänt vet jag inte, men ett är säkert. Fortfarande så försvinner mine verktyg, men när jag vantat i en dag eller två så kommer de tillbaka.

OCH PÅ JULAFTON SÄTTER JAG UT EN SMÖRGÅS MED SKINKA I STÄLLET FÖR RISGRYNSGRÖT.....

MYSTIK I IGGESUND POLISER CHOCKADE!

Vid en poliskontroll mellan Hudiksvall och Iggesund den 29 augusti stoppade polisen fyra bilar innehållande några mystiska varelser.. Då polismännen ännu är chockade kan man inte med säkerhet säga vad sorts varelser det rörde sig om. Mycket tyder dock på att det rörde sig om varelser från ett annat solsystem, säger polisman Albert Blomqvist i Iggesund. Utredning pågår.

TOMTE SAGA för barnen

Det var en gång en liten tomte som bodde i en liten stuga långt borta i skogen. En dag blev den lilla tomten arg och rymde från sin tomtefar.

Tomtefar märkte inte att han hade rymt från sin lilla tomtestuga förrän nästa dag. Tomtefar blev så ledsen



att Lill-Nisse, som han hette, hade rymt. Han letade och letade. Men han kunde inte hitta Lill-Nisse. Egentligen hade Nisse rymt bara

för att han inte fick några julkappar till jul. Han hade gömt sig i en av dom andra tomtestugorna, under en säng. Tomtefar blev mer och mer orolig. Nu var det tio dagar kvar till jul och ingen Nisse hade syns till...

Men så kom Tomtefar på en lösning. Han skulle ropa på Lill-Nisse att om han kom hem skulle han få julklappar.

Det hörde Nisse och han sprang det fortaste han kunde hem. Det var en dag kvar till julafton när han kom. Hemma möttes han av Tomtefar...

Nästa dag var det julafton och då skulle han få många julklappar. Vet ni vad han fick. Jo, det som han hade önskat så länge - ett par skridskor och skidor...



Han tackade Tomtefar för att han hade fått det han önskat så länge, men det var inget att tacka för, sa Tomtefar...

Nu rymmer Lill-Nisse aldrig mera från sin pappa. Nu åker han med sina skridskor och skidor varje dag. Och ibland är också Tomtefar med...

NENNE

Nu är det kul att vara myra!

I en liten notis i fjolårets nummer av denna tidning meddelas ett förbud mot tillverkning av björkriskvastar. Detta förbud tillkom för att man ville få ett stopp på björkrisskövlingen i hälsingeskogarna.

Enligt ett meddelande från länsstyrelsen i Västernorrlands län har nu kvasttillverkarna flyttat sina jaktmarker till södra Alnön.

Man har tydligen försökt komma med en nyhet på kvastfronten, då man utslutande har gett sig på björkar som rödmyrorna har invaderat. Man tror att detta är till för att kvasten skall ge en friskare doft. Polisen utreder ärendet.

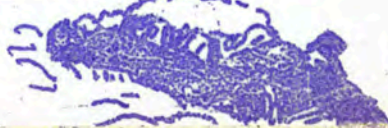
S.I.

Redaktionen har varit i kontakt med Alnöpolisen, som säger: Utredningen har gett vid handen att rödmyrebjörken använts för att ge bättre sveda vid den björkrisaga som lär förekomma på ön...

BÄRPLÖCKNING MED RÖD KULA GÅR INTE BRA

På eftermiddagen den 28 augusti fick en lantbrukare i Sörmland se en "röd kula" komma farande över hans ägor. Den "röda kulan" stannade upp intill honom och ut ur kulan for tre svettiga, skällande och svärjande herrar. De dansade runt honom under vilda skrik. En skrek att han absolut kunde hitta vägen till Iggesund och att han kört denna väg tidigare. En annan gapade om att han inte hade tid med lingonplockning längre. Den tredje vrålade något om att han inte alls trodde att den rågång de senast följt var motorvägen mot Västerås. Sedan de gapat och dansat en stund försvann de snabbt in i den "röda kulan" och blåste iväg in i de stora Sörmlandsskogarna igen. Lantbrukaren fördes svårt medtagen till närmaste sjukhus.

N.H.



MAN SITTER OCH TÄNKER TILLBAKA PÅ TIDER FRÅN SIN BARNDOM OCH UNGDOM. OM HUR DET VAR DÅ I DEN BY DÄR JAG OCH MINA SYSKON VÄXT UPP. ALLA GAMLA SOM BODDE I BYN VAR SÅ SNÄLLA OCH GODA MOT OSS BARN. VART VI KOM I BYN VAR VI VÄLKOMMEN TILL DESSA GAMLA. VI VAR JU SOM EN FAMILJ ALLESAMMANS. DET VAR SÅ PÅ DEN TIDEN....

A. Olofsson

Den äldsta av de som var bosatt i Vik på den tiden var faster Berlin, som vi barn kallade henne. Hon var gift med farbror Berlin, ett lugnt och bra par som vi var goda vänner med. Dom var förresten ägare till den gård som vi nu bor i. Vi köpte den sedan faster Berlin blivit död och farbror Berlin flyttat till Iggesund. Det var förresten han som var ägare till den försvunna stormhatten som jag berättade om i förra årets jultidning...

Också fortsätter jag med moster Lena och farbror Erik-Larsa. Det var två mycket goda människor som vi var hos mycket. Den här historien kom egentligen till för att jag skulle berätta om moster Lena. Det var en tant som alla tyckte om. Alltid när vi kom dit hade hon något gott åt oss, och jämt var hon glad.. Hon berättade ofta roliga historier när vi var ensam med henne. Och bara vi hjälpte henne med

det minsta fick vi 5 öre. Hon sa alltid, du skall få femöre om du gör det eller det.

På sommaren följde vi henne alltid till Burängen, det var en täkt



som hette så. Där mjölka- de hon korna och vi rod- de hem mjölken. Det var en tid som man aldrig glömmet.

Men det är flera av de gamla som man inte glöm- mer.

Det var moster Kalla och moster Greta - Lisa. Och

glömma - Karin Enström. Hon var syster till moster Lena. Henne kallade vi för tant Karin.

Hon var lite finare, för hon hade varit ute och hart plätser hos bättre folk. Men hon kom hem på gamla dar. Mot oss unga var hon mycket snäll och det uppskattades av oss allesammans.

En som jag även skulle nämna är en farbror som bodde i en stuga genast man kom fram till byn. Han hette Johannes, med efternamnet Springare.

För oss var han en mycket trevlig och bra människa. Så fort vi hade tid gick vi dit och lyssnade på honom när han spelade på sin harmonika. Men det kunde vi inte göra varje dag. Vi måste ju sköta vedhuggningen hemma också.

Till sist skall jag väl nämna våra egna förfäder. Min farmor och farfar som bodde hos oss under sina sista dagar.

Även de utgör för mig ett kärt minne för livet.

VARUMARKNADEN SÄLJES

Vid behov av
P I G T I T T A R E

VÄND ER MED
förtroende till
svarverimästare
ÖSTEN IVARSSON
BÄNKÅS



Ett parti

**KÄRNFRISKT
T I L L M M E R**

till uppförande av

SOMMARSTUGOR

säljes billigt
vid snar affär

Hänvändelse till
GREVEN AV BÄNKÅS

ENGAGEMANG

SÖKES

av toppcirkus

PROVVISNING

varje kväll på
Lustigkulle-vägen

Svar till

CIRKUS ÖSTLUND

MOTALA

Från och med nästa höst kommer
vår firma att lancera en
S M A K S E N S A T I O N

Vi är nu beredda att efter en mängd
prover och undersökningar lägga in

R Ö N N B Ä R S G E L É

i vår produktion

Vi för även andra
sylter, safter och geléer



BEGÄR KATALOG

FIRMA SKOGENS RÖDA GULD

Bänkås Alnö

A N N O N S E R A

ej i denna tidning

ÄVEN
EN
SMAL
ANNONS
KAN
SÄLJA
OM DEN
BARA
FORMAS
PÅ ETT
SÄTT
SOM
VÄCKER
LUSTEN
HOS
KUNDEN

STOPP!

NILS HOLGERSSONS



Biltest

testar bilen omgående
i närmaste gatukorsning

FÖRLORAT

Sveriges enda

S Å N G R Ö S T

borttappad på resa
Vadstena - Hudiksvall
den 28/8 1967

God hittelön utlovar
öronpinade hustrun

Svar till "Sverker"



På väg till skolan
en tidig måndasmorron
borttappades en
S K O L V Ä S K A

Rättsinnige upphittaren
ombedes vänligen meddela
sign, "Trötte Teodor"
eller Lillebror Östlund
Lustigkulle

ÖNSKAS HYRA

Liten lokal för
A V S T R E S S N I N G
Ett par kvm räcker men rummet
måste vara absolut fritt från
TRYCKSVÄRTEDOFT

Svar till

TOPPSTRESSAD JULTIDNINGSREDAKTÖR

TN

Jul
ALFABETE

TN

ALGOT SJÄLVA ÖVERKUCKUN ÄR
VISSLAR GÄRNA NÄR HAN SVÄR

BORTA BRA MEN HEMMA BÄST
TYCKER VI I NORR, SYD, VÄST

CEDER ENDA TRÄSORT ÄR
SOM EJ ALGOT HEMÅT BÄR

DAGNY BLEV BLOTT NAMN I DOPET
"KARIN PÅ STRANNA" KOM I ROPET

ENIGHET, DET ÄR VÅRT MÅL
LÄT VÅR TIDNING BLI SYMBOL

FISK ÄR FARLIG, ÄT POTÄTER
RISKERA EJ BLI TERMOMETER

GOSSAR BLEV DET HELA SEX
TJEJEN TILIKOM MER PÅ SPEK

HEMLÄNGTAN DRABBAR OSS IBLAND
VARTÄN VI BOR I DETTA LAND

IVARSSON, KULTURDESPOTEN
GRÄLUMPSLIVET GAV PÅ BÅTEN

JERKER HAN ÄR REDAKTÖR
FÖR DENNA TIDNING, SOM SIG BÖR

KÄRLEK ÄR ETT MÄKTIGT ORD
FINNS BLOTT DEN ÄR LYCKAN GJORD

LASSE TYCKER FISKELIV ÄR TOPPEN
SLÄR IHJÄLN OM HAN FÅR OPP'EN

MÄNLIGHET I MÄNGD DET BLEV
NÄR SEX I RAD UR VAGGAN KLEV

NISSE ENSAM I KRAFTSTAN ÄR KVAR
FLYTTOMANERNA STACK PÅ NÅGRA DAR

OÄNDLIGHETSMÄRKET, KONSUMS SYMBOL
MEN DÅLIGT KAFFE ÄNDÅ INGEN TÅL

PENSIONÄRERNA HAR DET VERKLIGT BRA
BETALD SEMESTER VAREVIGA DA'

QVINNOR FINNS FÅ I FAMILJENS FALANG
DEN ENDA HON KALLAR SIG SJÄLV "BIHANG"

RIKEMANSBARN INTE MÅNGA FÅR BLI
VIKTIGAST ÄR VÄL ATT HÄLSAN STÅR BI

SVERKER ÄR HELBLÅ ATT DÖMA AV TALET
MEN RÜDFÄRGEN DÖLJER SIG UNDER SKALET

TRETTIÅRSSTRECKET AV SVEN NU PASSERATS
MED "STRANNA" I OLJA ÄVEN HAN GRATULERATS

URBANISERING PÅ VÅRT LAND SATT STÄMPEL
TITTA PÅ VIK, VILKET PRIMA EKEMPEL

VASALOPPETS DIPLOM BARA EN AV OSS HAR
SÅNT MANDOMSPROV FORDRAR FAKTISKT EN KARL

X-LÄN STÅR STÄMPLAT SOM FÖDELSEORT
PÅ ALLA ÖSTLUNDARES SKATTEKORT

YPPERLIG TIDNING ÄR TN OCH KUL
SYND ATT DEN UTKOMMER ENDAST TILL JUL

ZFÖRR STOD FÖR KURVOR FULLÖDIGA
PÅ DAGEN H BLEV DOM HELT ÖVERFLÖDIGA

ATERBÄRING FICK FÅ PÅ FJOLÅRETS SKATT
MÅNGA FICK BAKSLAG, FÅR SVÅRT KOMMA PATT

ÄKTENSAP GÅR VI OCH VÄNTAR SOM BÄST
SNART BJUDER KARIN OCH ÅKE TILL FEST

ÖSTLUNDS ÄR ENDA SLÄKT I VÅRT LAND
MED INTERN UTGIVNING AV TIDNINGSKORSBAND



GOD JUL ALLA SNÄLLA BARN!

